

Бойко К., здобувач вищої освіти, група Б1/1
Науковий керівник: Кравченко Т., к.філол.н., доцент кафедри
українознавства

Миколаївський національний аграрний університет
e-mail: boikokaterina186@gmail.com

ТАРАС ШЕВЧЕНКО ДЛЯ СУЧАСНОГО ЧИТАЧА

Поезія – це не зовсім література, це – вид контактерства. А геніальність полягає в точній настройці на цю хвилю контакту, досі нами не пізнаного. Ми якось звикли вважати поезією все, що заримоване, хоч насправді римувати слова не така й складна річ, а от справжніх поетів не так і багато. І нічого дивного, що і в ХХІ столітті будуть намагатися розшифрувати ось ці послання, автором і передатчиком яких був Тарас Григорович Шевченко.

Тарас Шевченко не є поетом однієї епохи – він наш повсякчасний провідник. У всі часи чимало людей зверталось до творчості Кобзаря і знаходили в ній відповіді. Його поезія – дзеркало, що відображає події сучасної України.

Я вирішила розповісти не просто біографію великого поета, його життєвий шлях чи майстерність в написанні творів. А саме те, як великий син українського народу зміг передбачити наше майбутнє.

Глибоко вивчаючи творчість Тараса Шевченко, читаючи його поезію, я зрозуміла, що кожне його пророче слово, його вічна думка відображає сьогоднішні дні, події в Україні.

Я думаю, що кожен може помітити, як вірші Кобзаря віддзеркалюють те, що відбувається зараз.

В історії кожного народу є імена, які він свято береже у своїй пам'яті і з великою любов'ю та повагою передає з покоління в покоління. Є таке ім'я і у нашого народу — Тарас Шевченко. Не було і немає в Україні поета, який був би йому подібний. Не було у неньки України сина, який так ніжно і віддано любив свій народ і так страждав за нього. Саме він зберіг і повернув народу його голос — українську мову. Для кожного з нас ім'я Шевченка є святим.

Тарас Григорович Шевченко за сучасних українських реалій актуальний як ніколи. За своє коротке життя, 47 років і один день, він вдосталь настраждався і не міг не жадати того, до чого прагнемо всі ми - життя і свободи, самореалізації і благополуччя, миру і поваги.

Тарас Шевченко для України і в Україні житиме вічно. Він сьогодні, як ніколи, органічно злився зі своїм великим, нескореним народом і твердо ступає повсюдно у вільній державі.

За сотні літ з Божої ласки воскресла Україна, заплативши за це сотнями людських життів і пролитою святою кров'ю мучеників і героїв. Шевченко, опоетизовуючи гірке і драматичне минуле України, робив зриму проекцію на її майбутнє.

Це формувало у ньому розуміння минулого і сприяло тому, що його поезію і прозу пронизує постійна віра у відродження бувшої Державності

України, надії на справедливую долю вільної країни в майбутньому. У словах Т.Г.Шевченка відчувається дух соборності, дух заклику до боротьби українського народу за волю. До проголошення Акту воз'єднання Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної Республіки, що відбулося в 1919 році, Тарас Григорович також не дожив. Це те, за що він боровся усе своє життя.

Кожен з нас і сьогодні мріє про те, що наша країна буде такою ж красивою і щасливою. Український народ вже здобув волю і незалежність і зможе забезпечити гідне і щасливе життя своїм дітям.

До того ж завдяки творам Шевченка ми маємо змогу познайомитися з багатьма історичними подіями, зокрема з визвольною боротьбою українського народу. Такі твори як "Гайдамаки", "Єретик" "Гамалія", відтворюють у художній формі героїчне минуле нашого народу і їх можна назвати історичними творами. Відомо, що без знання минулого не можна будувати майбутнє.

Є ще одна важлива обставина, завдяки якій твори Шевченка читають, кладуть на музику, ставлять на сцені. Це співуча мелодійність, неповторність, краса і велич української мови. Вірші Шевченка — це втілення великих можливостей українського слова, української літературної мови.

Доки існуватиме український народ, доки звучатиме українська мова, доти народ буде читати і вчити вірші Шевченка.

У духовній історії України Шевченко посів і досі беззастережно посідає виняткове місце. Значення його творчої спадщини для української культури важко переоцінити. Його "Кобзар" започаткував новий етап у розвитку української літератури і мови, а його творчість стала визначним явищем не тільки українського, а й світового мистецтва.

Тарас Шевченко дуже любив свій народ, свою Україну. Він бачив, як страждає український народ від поневолювачів, переймався скорботою і гнівом через це. У своїх віршах він виражав протест, писав про те, що прийде час і "його хата – його Україна" стане незалежною. Він говорить у своєму вірші «До Основ'яненка»: «смійся, лютий враже, та не дуже», бо згинуть вороги, згинуть неприятели –гнобителі, а слава народу, який захищає свою незалежність ніколи не згине, «слава не поляже». Прийдуть часи і вдячні, вільні люди згадають своїх синів, своїх козаків, своїх захисників і визволителів.

У цьому ж вірші поет висловлює свою мрію про вільну Україну, коли українці господарюватимуть у ній, наведуть такий порядок, щоб можна було вільно й добре жити. Він з надією пише, що прийде правда у наш край, запанує злагода і мир, і тоді «слава не поляже, не поляже, а розкаже, що діялось в світі...». У своєму житті і діяльності Шевченко постійно закликав до праці, скерованої на відродження України, незалежної від чужоземців.

З натхненням Шевченко звертається до майбутнього покоління, щоб не забували, а звертались до «днів минулих», і прикладали зусилля, переборювали всі перешкоди будували своє майбутнє. Гасло його актуальне й зараз, коли Україна отримала незалежність і почалося її відродження. Слова Т. Шевченка і

сьогодні відносяться до кожного з нас, вчать переборювати труднощі та образи, вірити у справедливість.

Вже більше ста років пройшло як перестало битися благородне, мужнє серце геніального поета-революціонера Тараса Григоровича Шевченка. Але світлий образ великого Кобзаря - безсмертний, як і сам народ, що породив його. Вічно нетлінна творчість геніального сина України жива подихом життя, биттям гарячого людського серця. Безсмертна могутня сила його таланту, проникливість і глибина його думки, мужність і ніжність його лірики, гострота і пристрасність його слова, мужність і пісенність його віршів, самовіддана любов його до своєї Батьківщини, до свого народу.

Шевченко для свідомості українців — не просто література. Він — наш всесвіт. Явище Шевченка — виправдання України перед людством, підтвердження нашої національної повноцінності. Слово, яке не співвідноситься з його Словом,— нічого не варте. До Шевченка треба доростати всім життям.

Використані джерела:

1. Шевченко Т.Г. Кобзар /Вступ. ст. О.Гончара.-К.; Дніпро,1983.- 647 с.
2. Шевченко Т.Г. Повне видання творів в 14-ти т. Т.9
3. <http://taras-shevchenko.in.ua/virshi-shevchenka.html>
4. <http://shevchenko.ukrlib.com.ua/>
5. Літературна енциклопедія. – К., 1998
6. Шевченко, Тарас Григорович Кобзар. – 3-є вид. – К.: Радянська школа, 1987. – 608с. – (Друк. за вид.: Т.Шевченко. Кобзар -К.:Дніпро,1982). – 3.40.
7. В. Анісов, Є. Серeda «Від майстра до академіка» – нарис про Т. Шевченка.
8. М. Бондар «Образ України в поезії Т.Г.Шевченка»
9. Г. Я. Неділько «Тарас Шевченко: життя і творчість».